

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1358/2023
06.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Лепеш Ковач Габора, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бечеју Спк 1/2022 од 11.10.2023. године и Кв 370/23 од 30.10.2023. године, у седници већа одржаној 06.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Лепеш Ковач Габора, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Бечеју Спк 1/2022 од 11.10.2023. године и Кв 370/23 од 30.10.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бечеју Спк 1/2022 од 11.10.2023. године окривљени АА је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Бечеју износ од 7.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Бечеју Кв 370/23 од 30.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Лепеш Ковач Габор, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијано другостепено решење, тако што ће усвојити жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења и окривљеног ослободити плаћања трошкова поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа, о којој, сходно

члану 488. став 2. ЗКП, није обавестио Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

Врховни суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним правноснажним решењима повређен закон из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 1. и 2. ЗКП, на штету окривљеног.

Из списка предмета произлази да је између Основног јавног тужиоца у Бечеју и окривљеног АА, закључен споразум о признању кривичног дела, којим је, између осталог, постигнута сагласност и о томе да суд окривљеног обавезе да у целости надокнади трошкове кривичног поступка. Основни суд у Бечеју је наведени споразум прихватио пресудом Спк 1/2022 од 21.01.2022. године, којом је окривљени АА, оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци, која ће се извршити тако, што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену мере електронског надзора, те је на основу члана 264. став 1. и члана 266. у вези члана 261. став 2. тачка 1) до б) и 9) ЗКП, окривљени обавезан да на име паушалног износа плати у корист буџетских средстава суда 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Одлучујући о захтеву Основног јавног тужиоца у Бечеју за накнаду трошкова кривичног поступка, Основни суд у Бечеју је решењем Спк 1/2022 од 11.10.2023. године обавезао окривљеног да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Бечеју износ од 7.000,00 динара (на име трошкова за анализу крви на алкохол), у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења. Кривично веће првостепеног суда је одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења исту одбило као неосновану.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана одређено да ће председник већа или судија појединац, ако недостају подаци о висини трошкова, донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

Према одредби члана 314. став 1. тачка 4) ЗКП, обавезни део споразума о признању кривичног дела представља и споразум јавног тужиоца и окривљеног о трошковима кривичног поступка.

У конкретном случају јавни тужилац и окривљени су се споразумели да суд окривљеног обавезе да у целости надокнади трошкове кривичног поступка, те је окривљени правноснажном пресудом Основног суда у Бечеју Спк 1/2022 од 21.02.2012.

године, на основу члана 264. став 1. ЗКП, обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара.

Из изнетог произлази да је суд наведеном правноснажном пресудом одлучио и о основу и о висини трошкова кривичног поступка, будући да паушални износ спада у трошкове кривичног поступка, у смислу члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП.

Према томе, како суд, у конкретном случају, наведеном правноснажном пресудом није обавезао окривљеног на накнаду осталих трошкова кривичног поступка, осим трошкова паушала, па ни трошкова на име накнаде за анализу крви на алкохол, иако је према одредби члана 262. став 1. ЗКП, био у обавези да одлучи ко сноси остале трошкове кривичног поступка, већ је само навео да је окривљени обавезан да сноси трошкове паушала, суд није могао накнадно, посебним решењем да одлучи да је окривљени обавезан да сноси остале трошкове поступка. Дакле, у таквој ситуацији, суд посебним решењем није могао одлучивати ни у погледу основа, нити у погледу висине трошкова, јер је то у супротности са одредбом члана 262. став 1. ЗКП.

Самим тим што правноснажном пресудом није одлучено да окривљени сноси трошкове кривичног поступка, осим паушала на чије плаћање је обавезан, побијаним правноснажним решењима је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер по налажењу Врховног суда, побијаним решењима окривљени АА, није могао бити накнадно обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, како се то основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Следствено изнетом, основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује, да је, с обзиром на то да је о трошковима кривичног поступка већ одлучено правноснажном пресудом, Основни суд у Бечеју, доношењем посебног решења којим је обавезао окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка на име трошкова за анализу крви на алкохол, повредио закон из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и 2. ЗКП.

Имајући у виду овакву процесну ситуацију, због учињене повреде закона, Врховни суд је побијана правноснажна решења укинуо и исте уклонио из правног саобраћаја, али списе предмета није вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, с обзиром да првостепени суд након што осуђујућом пресудом није обавезао окривљеног да сноси остале трошкове кривичног поступка, није у могућности да о томе одлучује накнадним решењем.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић